

яденіе-то, по нѣговѣхъ заповѣдѣхъ, зимаха имъ ся главы-
ты и прибираще имъ ся всеичко иманіе.

Въ това врѣмя Българскый Господарь ся намираше още въ Царійградъ, та гядаше съ удивленіе на безпѣтны-ты Јустиніановы работы, и, като неможяше веке да търпи голѣмъ-тѣхъ му безчеловѣщинѣхъ, принуди го да му плати обѣщано-то, та да ся върне въ Българіѣхъ. Јустиніанъ му даде земѣхъ *Загорѣхъ* и иманіе, а друго-то остави да му дава испослѣ. Българе-ти ся върнѣхъхъ изъ Царійградъ, пълни съ злато и сребро, дори и най-последній войникъ отиде въ отечество-то си съ пълны рѣцѣхъ. Подиръ това, не ся мина много врѣмя, и Јустиніанъ си показа неблагодарность-тѣхъ камъ Требеля, като нерачи да му даде другы-ты обѣщанынѣща и Царскѣхъ-тѣхъ титлѣхъ. Тогази Българскый Господаръ захвана явно да го укорява и обличява за непризнательность-тѣхъ и лукавщинѣхъ-тѣхъму, а Императоръ-тъхъ, безъ да си напомни, че причина за нѣгово-то по-качване на прѣстола сѣхъ Българе-ти, развали пріятелство-то си съ тѣхъхъ и въ вторѣхъ-тѣхъ годинѣхъ отъ царуваніе-то си обяви имъ бой. Тогазъ Требель събра доволнѣхъ войскѣхъ и опълчи ся противъ непризнательна Гърцкы царь.

Прѣдъ да ся начне бой-тъхъ, Јустиніанъ проводи конницѣхъ-тѣхъ си по сухо у Тракіѣхъ и заповѣда ѣхъ да чяка при Анхыело, а самъ той отиде съ Флотѣхъ-тѣхъ си по море. Въ исто-то врѣмя Българскы-ти войскаре бѣхъхъ ся установили по высокы-ты мѣста, около тоя градъ и съ живость гядахъхъ, отдѣхъ щѣхъхъ ся по-явять непріятеле-ти имъ; не ся минува много и тѣхъ